— vgl. 刃甲 2,d.

र्वलः क्याः MBa. 1,3471. कस्य पत्रर्थाः कायान्मांसम्त्कृत्य संगतम् R. 3, 25,7. — 3) abscheiden, sterben (?): तदेव संगच्छते तदेव म्रियते Lits. 8,8, 5. — 4) zusammenpassen, zutreffen, entsprechen: म्रस्मिन्वाक्ये (तत्त्रम्) नीलमुत्पलमिति वाक्यवहाक्यांचें। न संगच्छते VBDANTAS. 55.56. सर्व संग-तमेवैतत् KATRis. 2, 67. AK. 1,2,3,43. वक्कसंगतं वचः R. 2,95,19. संगत (von einer Rede) = इंट्रंपीम AK. 1,1,5, 19. H. 268. - 5) trans. act. gehen zu, besuchen: ग्रामं संग्रह्मात P. 1,3,29,Sch. Vop. 23,14. beschlafen: संगद्क पाँस्नि स्त्रीणं मा प्वानम् Beatt. 5,91. — 6) trans. med. in einen Zustand, ein Verhältniss eingehen: किं बिक् वा एके न मनसो ऽ हा विश्रम्भमनवस्थानस्य शठिक्रात इव संगद्धेत Vertrauen fassen, haben Buig. P. 5, 6, 2. — caus. 1) zusammenbringen; verbinden mit; theilhastig machen (mit instr. der Person, acc. der Sache): इद्रामद्मित्रा-स्य द्रयं भेवति तेनैनं सं गेमयति AV. 9,5,24. वी होंद्री विश्वतीवीर्या यमेन सर्मजीगमत् 6,32,2. सं वा ऽयं ब्रह्मणस्यतिर्भगः सं वा ख्रजीगमत 74,1. तं मात्रा समेतीगमम् VS. 8, 29. ÇAT. BR. 4, 5, 2, 10. सं मा जामेन गनय ÇÂÑEH. Çв. 4,12,15. — वधूबरी संगमयां चकार Влен. 7,17. या ताम् — धनामेत्रे-ण संगमितवती Дасак. 84, 10. प्रियया तेर्नास्म — संगमित: Уікв. 143. म्रायुधं ड्यया संगनट्य Ragn. 11,77. — 2) hinführen zu. mit zwei acc.: संग-नयति विद्येव नीचगापि नरं सरित् । सन्द्रमिव दुर्धर्यं नृपम् Hir. Pr. 5. — 3) auf Jmd (loc.) Etwas übergehen lassen, übergeben, darbieten: ਕਿਸੀ-पणे संगमट्य श्रिपं वैरिण: Ragh. 12, 104. कवा चाङ्गारका वक्र ब्रेष्टापं मध्मुद्रन । म्रन्राधा प्रार्थयते मैत्रं संगमयन्तिव ॥ MBn. 5,4841. — desid. मंजिगांमिष्यते P. 7,2,58, Vartt. 2, Sch.

— र्श्चाभसम् zusammen herbeikommen zu (acc.): र् तांसि च पिशाचाझ विनेड्डर्भिसंगताः MBH. 7,9410. श्र्मि त्तिपः सम्गमत मुर्धवितीर् पस्पतिम् RV. 9,14,7. श्राप्या देवा श्रीभसंगत्यं भागम् AV. 11,16. ते तिप्रमभिसंगम्य प्रयप पूर्यप्रभम् R. 4,1.9. mit Jmd zusammenkommen: श्रिपोभिद्या-भिसंगम्य प्रवतस्पति सुवं वने R. 2,36,8. zusammen bewillkommnen: श्रीभसंगम्य विधिवतपरिखङ्गाभिवादनैः । मुमुचुः प्रमवाप्याचम् BHKG. P. 1, 13,5.

— उपसम् 1) zusammen herbeikommen zu; sich verbinden; hinzutreten zu: सर्वा क् वे देवताः प्रश्नमालभ्यमानमुपसंग्रहक्ते Çat. Ba. 3,8.8.14. 2. 3,2,3. 12,7,1,10. ब्राह्मणां व्राह्मणां चैव मिद्युनापापसंगती MBn. 1,6897. ब्राच्यम्पसंगम्य राजा वचनमञ्जीत् Bnac. 1,2. MBn. 1,6587. 3,1264. 1654. 17197. 4,739. 1006. Bnac. P. 1,11,22. 3,14,32. — 2) in einen Zustand. ein Verhältniss treten: समतामुपसंगम्य भूतं कृन्यति कृत्ति वा MBn. 13. 5697.

— सक् Jmd (acc.) auf seinem Gange begleiten: सक्गटकृति ग्रह्कृतं निष्ठति च मिष स्थिते R. 4.8, 26.

2. गम् = तम् Erde, nur in der Form गम्स् (gen. abl.): दिवश गमर्श रा-जीस RV. 1,23,20. 37.6. 5,38.3. 10,22,6. 49.2. Naigh. 1,1 führt den nom. गमा auf.

गम (von 1. गम्) 1) adj. f. मा gehend am Ende von compp.; s. म्रोगन, काम , ख॰, तिर्यग्गम, तुरं॰, हरं॰, देवं॰, पुरा॰, मनुं॰, पुधि॰, वशं॰, विस्मपं॰, समितिं॰, सागरं॰, हर्यं॰. — 2) m. a) Gang Kaurap. 44. म्रश्चरिकालगमः P. 5,2,19. Marsch, Aufbruch eines Heeres AK. 2,8,2,63. म्राम unzugänglich: तीर्यानि MBu. 3,8247. — b) der Gang zu einer Frau, das Beiwohnen: गुर्वङ्गनागमः M. 11,54. प्रत्रज्ञिता॰ Jiés. 2,293. — c) Weg

H. an. 2,320. Med. m. 10. — d) Flüchtigkeit, Unitberlegtheit Med. Vgl. गमकारित. — e) eine Art Würfelspiel, = खूतभेर H. an. = स्रतावक्त Med. — f) eine gleiche Lesart (?), = सर्कपाठ H. an. reading lightly. hasty or careless persual, running over a book, etc. Wils. — Vgl. दुर्गन गमक (vom caus. von 1. गम्) adj. zur Ueberzeugung führend: रेत् ein Grund mit zwingender Beweiskraft Müller in Z. d. d. m. G. 7. 294. zeugend von (gen.): यत्प्रीठिवमुद्रारता च वचसा पद्मार्थता गीर्वं तस्रिंगन तस्तर्व गमकं पाण्डित्यवैर्ग्ट्यपाः Milat. 3. ult. Davon nom. abstr. गमकवा n. und गमकता f. zwingende Beweiskraft Dijabn. 363, 1. 17. 19. गमकारित (n. abstr. von गम + कारित) n. Flüchtigkeit Trik. 3. 2. 18.

गमंद्र (von 1. गम्) m. 1) Reisender. — 2) Weg Un. 3, 112...

মানন (wie eben) n. 1) das Gehen; Art zu gehen; Fortgehen; Gehen zu, in, nach Kats. Ça. 19,5,11. श्रामीधमनन 10,2,19. श्रुत्तरा 25,4,15 म्रश्चस्य H. 1249. गमनाय मितं द्ध्ः R. 1.9, 40. 55. Hip. 1, 23. म्रलसगमना Мвен. 80. गजेन्द्रमन्द्रगमना Çқñgават. 7. त्वरिता गमने N. 20. 20. धनुमत-गमना Çâs. 85. श्रन्यत्र गमनात्स्काः R. 3.1.27. धर्मेण गमनमुर्ध गमनमध-स्ताद्भवत्यधमेण Samkujak. 44. ऋष्यमूकस्य गमनम् nach Rishj. R. 1.3.22. 5. 53,2. गमनायापचक्राम दिशा वरुणपालिताम् 1.37,26. गमनं द्राटकं प्रति 3, 13, 11. ट्राउकार् एय े 1, 3, 16, 28. Pankar. 73, 11. 99, 19. Çak. 18. 22 Çвит. (Вв.) 5. प्रामतरिन्नगमनात् (पर्भतानाम्) Çак. 118. Marsch Ак. 2. 8,2,63. H. 789. das Kommen: ज्ञातद्य मननं तत्र Hip. 4,27, wofur MBn. 1,6009 richtiger स्रामननं gelesen wird. — 2) das Gehen zu miner Frau, Beiwohnen: स्त्रीं Pin. Grus. 2, 4, R. 3, 13, 6, स्राम्सा Suça. 1. 192, s. — 3) das Eingehen in einen Zustand: तंसार्° M. 1,:17. पञ्च व R. 5,15,48. — 4) das Erreichen und 5) Weg. Möglichkeit: দ্বর্মারম-तो मन्ये सीतामादाय राजमः । न तस्या गमने (तस्यागमने?) तीम्य गमनं ਚੈਕ लह्यते ॥ R. 3,68,50.

गमनवस् (von गमन) adj. mit einer Bewegung versehen: प्राणा प्राग्नमनवान् vorwärts Vedintas. 30.

गमनीय adj. 1) (von 1. गम्) eundum: त्या गमनीयम् Vop. 26,25. ट्य-gänglich, erreichbar: गमनीयो भविष्यामि शत्रूणाम् MBu. 3. 17 189. यटा तु पर्वलाना गमनीयतमा भवेत् M. 7,174. im Pråkrit Çik. 13.9. — 2; (von गमन) auf das Gehen u. s. w. bezüglich: गुरुह्मीगमनीय auf den Beischlaf mit der Frau des Lehrers bezüglich. darin bestehend: पापम् M. 11. 102. 169.

गम्यित् (vom caus. von 1. गम्) nom. ag. ein Führer zu: ब्रङ्मगम्-यित्वेन Wind. Sancara 90.

गर्मायतन्य (wic eben) adj. zu verbringen : ऋयं नु रात्रिर्गमीवतन्या Vika. 45.

गमात्र (ग + मात्र) eine best. Zahl Vjutp. 182.

गर्निन् (von 1. ग्रन्) adj. zu gehen beabsichtigend P. 3,3,3. Un. 4.6. यामं गर्नी P. 2,3,70, Sch. 3,3,3, Sch. याम ° P. 2,1,24, Vårtt.

गॅमिछ (von गम) superl. zu गत्तर्ः प्रत्यवित् गिर्मेष्ठा हर. 1.118. ३. 5,76,२. सम्रदं: Av. 5.20, ।२.

गम्ब्, गम्ब्रीत gehen Kavikalpadr. im ÇKDR.

गैम्भन् (von गम्भ् = जम्भ्) n. Tiefe, Grund: ग्रुपाम् vs. 13.30. — vei. ग्रुप्तन्, गभीर, गम्भीर.